

At dette efter det Foreliggende maa statueres, skjønnes utvivlsomt, idet de Indklagede paa deres Side som Hjemmel for deres Fiskeriet ikkun have kunnet paaberaabe sig, at Fiskeriet i Gudenaalen i Almindelighed skulde være frit og tilladt Alle og Enhver, hvilket staar i bestemt Strid med Lovgivningen jfr. 1—10—42, medens Klageren paa sin Side som særlig Afkomst for sig til tidnævnte Fiskeri har produceret: navnlig Afskrift af et til ham under 12te Marts 1879 af den daværende Eier af Frisenbold Fiskegaard udstedt og 3die April s. A. uden Bemærkning thinglæst Skjøde, hvori blandt Andet overdrages ham den „dertil hørende Rettighed til Fiskeri i Gudenaal og Randers Fjord indtil dennes Udlob“, hvorhos det hedder i Skjødet, „at Eneretten til Fiskeri i Gudenaal saavel i min Besiddelsestid, som tidligere, er udøvet fra et Punkt, beliggende ca. 3,000 Alen ovenfor Laregaarden indtil Randers Fjord“, og „at Hovedlaxefiskeriet i Randers Fjord ifølge kongeligt Skjøde af 11te November 1684 naaer tværs over Fjorden med Opfiskning paa begge Sider, samt Midtstrømsfiskeri til Udbyhøi.“

Smød Gyldigheden af dette Skjøde have de Indklagede som Følge af, at de udebleve i det Retsmøde, hvor Afskriften af det fremlagdes, og i hvilket Sagen optoges til Dom, ingen Indsigelse fremsat, men der findes, tilmed naar henses til Indholdet af en inden disse Herreders Ret 12te December 1797 affagt Dom i en Sag mellem Frisenbolds Fiskegaards daværende Eier og nogle Beboere i Uggelhusene, i hvilken Dom der tilkjendes Fiskegaardens eller Laregaardens Eier „Forret til at fiske midtstrøms eller i Seildybet fra bemeldte Laregaard ned til Udbyhøi“ — saameget mindre Grund til ikke at tage Skjødet tilfølgelse forsaavidt i denne Sag.

I Henhold hertil ville de Indklagede for det af dem udøvede uberettigede Fiskeri være at anse med en arbitrær Straf, jfr. Lovens 1—10—25, der passende findes for hver især at kunne fastsættes til en disse Herreders Politikasse tilfaldende Mulkt = 15 Kr. Da det imod deres Benægtelse ikke er godtgjort, at de — bortset fra 4 formentlig værdiløse Skaller — af Fiskerierne den 27de September og den 6te Oktober har haft andet Udbytte end en Laxørred, som de have, uden at Klageren har oplyst Andet, ansat til 6 Pd. og burderet til 75 Dre pr. Pd., ville de ikkun have at udrede i Erstatning dennes Værd = 4 Kr. 50 Dre, idet derhos specielt bemærkes, at der ikke af Klageren er fremsørt Noget, hvorefter de Indklagede kunne belastes med hans Udgifter til Baad- og Følkeleie. — Hans Paastand om, at de Indklagedes Garn tilkjendes ham eller konfiskeres, kan allerede af den Grund, at der ikke under Sagen er fremkommet noget bestemt Garn, ikke tages til Følge. Sagens Omkostninger ville de Indklagede have in solidum at godtgjøre Klageren med 8 Kr. 54 Dre.

Thi kjendes for Ret:

„De Indklagede Husmand Boul Christensen (Rytter) og Indsidder Bertel Jensen, Begge af Afsentoft, bør hver især til disse Herreders Politikasse erlægge en Mulkt = 15 Kr., hvorhos de En for Begge og Begge for En bør betale Klageren Fiskerieret S. Ostenfeld i Randers i Erstatning 4 Kr. 50 Dre og derhos godtgjøre ham Sagens Omkostninger med 8 Kr. 54 Dre.

Forøvrigt bør de for Tiltale af Klageren i denne Sag fri at være.

Det Idømte at udredes inden 3 Solemærker efter denne Doms lovlige Forkyndelse og Dommen i det Hele at efterkommes under Udserd efter Loven.“

Rampmann,
konst.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.

Kongss. m. fl. Herreders Kontor, Randers den 18de Marts 1881.

Rampmann.